

Τὸ Σεμινάριο γιὰ τὸ τρίτο Πανεπιστήμιο

Ὅπως εἶχε ἀναγγελεῖ, συνήλθε στὴν Πάντειο σχολὴ καὶ ὑπὸ τῆς προεδρίας τοῦ κ. Α. Παπανδρέου, τὸ Σεμινάριο γιὰ τὸ τρίτο Πανεπιστήμιο.

Ἡ Ἑλλάδα ὡς γνωστόν, εἶναι ἀπὸ τὶς χώρες ποὺ διαθέτουν τὰ λιγώτερα ἀνώτερα καὶ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, σὲ ἀναλογία πληθυσμοῦ. Ἡ ἀπόφαση λοιπὸν τῆς κυβερνήσεως νὰ ἱδρύσει τρίτο Πανεπιστήμιο καὶ μάλιστα στὴν ἐπαρχία, τρέπει νὰ χαιρετισθεῖ σὰ θετικὸ βῆμα. Ἐπίσης ἡ συγκλήσις Σεμιναρίου ἀπὸ δικούς μας καὶ ξένους γιὰ τὴ μελέτη τῶν προβλημάτων ποὺ ἀφοροῦν τὸ τρίτο Πανεπιστήμιο ὑπῆρξε μιὰ ἐπαινετὴ ἐνέργεια.

Δὲν ἔγιναν γνωστὲς οἱ ἀπόψεις ποὺ ἐκτέθηκαν, οἱ προτάσεις ποὺ ἔγιναν καὶ οἱ τυχόν ἀποφάσεις τῆς συσκέψεως, γιὰ νὰ κριθοῦν τὰ ἀποτελέσματά της. Ἐνῷ σημεῖο ποὺ δὲν ἔμεινε ἀπαρατήρητο, εἶναι ὅτι οἱ ξένοι ἐπιστήμονες προέρχονταν μόνον ἀπὸ τὶς δυτικὲς χώρες. Ὁμως ὁ κ. Α. Παπανδρέου γνωρίζει πολὺ καλά, πόσο πολύτιμη θὰ ἦταν καὶ ἡ γνώμη τῶν Ἀνατολικῶν ἐπιστημόνων, ποὺ εἰδικὰ γιὰ τὸ εἶδος τοῦ Πανεπιστημίου ποὺ ἐτοιμάζουμε, διαθέτουν μεγάλη πείρα. Νομίζουμε ὅτι ἡ πολιτικὴ προκατάληψη ζημίωσε ἔχι τοὺς Ἀνατολικούς βέβαια, ἀλλὰ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους.

Σωστὰ τονίζεται ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους ὅτι οἱ σπουδὲς ποὺ θὰ παρέχει τὸ τρίτο πανεπιστήμιο θὰ εἶναι βασικὰ τεχνικὲς, οἰκονομικὲς, διοικητικὲς, πολιτικὲς καὶ κοινωνικὲς. Ἡ χώρα μας ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ εἰδικευμένα τεχνικὰ καὶ οἰκονομικὰ στελέχη, ἂν θέλουμε νὰ ξεφύγουμε κάποτε ἀπὸ τὴ σημερινὴ ὑποανάπτυξη. Ἀλλὰ γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ἀνταποκριθεῖ σ' αὐτὴ τὴν ἀποστολὴ τὸ τρίτο πανεπιστήμιο, δὲ θὰ πρέπει νὰ δημιουργήσει ἀπλῶς τὶς κατάλληλες σχολές. Τὸ τρίτο πανεπιστήμιο ὀφείλει νὰ εἶναι ἐπαναστατικὸ καὶ ὡς πρὸς τὸ πρόγραμμα καὶ ὡς πρὸς τὴ διδασκτέα ὕλη καὶ ὡς πρὸς τὴ μέθοδο διδασκαλίας. Τὰ μαθήματα καὶ ἡ ὕλη τῶν μαθημάτων πρέπει νὰ ἔχουν ἄμεση σχέση μὲ τὴν ἐποχὴ μας καὶ μὲ τὴν ἐλληνικὴ πραγματικότητα. Ἡ ἀπὸ καθέδρας διδασκαλία πρέπει νὰ περιοριστεῖ στὸ ἐλάχιστο καὶ νὰ ἐνισχυθοῦν τὰ φροντιστήρια, τὰ ἐργαστήρια καὶ τὰ σπουδαστήρια, ποὺ θὰ βοηθήσουν στὴν οὐσιαστικὴ ἀφομοίωση τῆς ὕλης καὶ στὴν ἀνάπτυξη τῆς δεξιότητάς καὶ τῆς αὐτενεργίας τῶν σπουδαστῶν.

Εἶναι ἐνθαρρυντικὸ τὸ ὅτι κατὰ τὶς ὑ-

πάρχουσες πληροφορίες προβλέπεται ἡ δημιουργία εἰδικευμένων ἰνστιτούτων ἐρεῦνης. Τὰ ἰνστιτούτα αὐτά, ἂν ἀποκτήσουν σωστὴ ὁργάνωση καὶ κατεύθυνση, θὰ μπορέσουν νὰ συμβάλουν στὴ μελέτη τῶν προβλημάτων ἀναπτύξεως τῆς χώρας καὶ θὰ γίνουν ἔτσι φυτώριο νέων εἰδικευμένων ἐπιστημόνων καὶ τεχνικῶν. Ἐπίσης ἡ δυνατότητα γιὰ μεταπτυχιακὲς σπουδὲς ποὺ ἀπ' ὅ,τι ἔγινε γνωστὸ θὰ προβλεφθεῖ στὴν ὁργάνωση τοῦ νέου πανεπιστημίου, θὰ εἶναι οὐσιαστικὴ καινοτομία γιὰ τὸν τόπο, ἀλλὰ καὶ ταυτόχρονα ἓνα βῆμα γιὰ τὴν προώθηση τῆς ἐπιστήμης μας.

Δὲν ξέρουμε σὲ ποιοῦ σημείου βρίσκεται σήμερα τὸ θέμα. Νομίζουμε ὅμως ὅτι ἡ κυβέρνηση ἔχει ὑποχρέωση νὰ ἀκούσει, πρὶν προβεῖ σὲ ὀριστικὲς ἀποφάσεις καὶ τὴ γνώμη τῶν ἐπιστημονικῶν συλλόγων καὶ σωματείων τῆς χώρας, ὅπως εἶναι τὸ Τεχνικὸ Ἐπιμελητήριον, ὁ Ἱατρικὸς Σύλλογος, ἡ Ἑνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν, ὁ Σύνδεσμος Πτυχιούχων ΑΣΟΕΕ, κλπ. Ἡ γνώμη τῶν Ἑλλήνων ἐπιστημόνων θὰ εἶναι πολὺτιμη καὶ ὅπωςδήποτε θὰ φωτίσει πλευρὲς τοῦ προβλήματος ποὺ τυχόν ἔχουν ἀγνοηθεῖ, ἢ θὰ προτείνει ὀρθότερες λύσεις ἀπὸ τὶς ὑπάρχουσες.

Ἐνα κεφαλαιῶδες θέμα θὰ εἶναι ἡ ἐπ' ἀνδρωσὶ τοῦ τρίτου πανεπιστημίου σὲ ἐπιστημονικὸ προσωπικόν. Βεβαίως ὑπάρχουν στὸν τόπο ἱκανοὶ ἐπιστήμονες, ἀπ' ὅπου ἡ κυβέρνηση θὰ μπορέσει νὰ ἐκλέξει. Γίνεται ὅμως λόγος —καὶ σωστὰ— γιὰ μετ' ἀκλήσιν τῶν Ἑλλήνων ἐπιστημόνων ποὺ βρίσκονται στὸ ἐξωτερικόν. Λέγοντας ἐξωτερικόν, οἱ ἀρμόδιοι ἐννοοῦν τὶς δυτικὲς χώρες. Γνωρίζουν ὅμως οἱ ἀρμόδιοι ὅτι καὶ στὶς ἀνατολικὰς ζεῖ καὶ ἐργάζεται σημαντικὸς ἀριθμὸς ἱκανῶν, ἀπόλυτα συγχρονισμένων καὶ γνωστῶν ἐπιστημόνων, τόσο παλαιότερων, ὅσο καὶ νέων. Ἐλπίζουμε πάνω ἀπὸ τὴν πολιτικὴ σκοπιμότητα νὰ τεθεῖ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ σημεῖο, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴ τῶν ἐπιστημόνων ποὺ ζοῦν σήμερα στὴ χώρα μας.

Καὶ ἓνα τελευταῖον ζήτημα. Προχωροῦμε γιὰ τὸ τρίτο πανεπιστήμιο. Ἐν τῷ μετὰξὺ τὰ διὰ ὑπάρχοντα συνεχίζουν νὰ στεροῦνται ἀπὸ αἵθουσες, ὄργανα, ἀνώτερο καὶ βοηθητικόν προσωπικόν, πολλὰς ἔδρες εἶναι κενὰ καὶ σὲ ἄλλες διδάσκειται ἀπαρχαιωμένη ἢ ἀντεπιστημονικὴ ὕλη, κ. λ.π. Θέλουμε νὰ πιστεύουμε ὅτι παρὰ

ληλα με την προώθηση των σχεδίων για το τρίτο πανεπιστήμιο, ή κυβέρνηση θα ενισχύσει τα δυο υπάρχοντα και θα έμ-

φυσήσει σ' αυτά έναν αέρα ανανεώσεως και ζωής.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

‘Η ΛΔ’ Γενική Συνέλευση της ΟΛΜΕ

Στις 13—18 ‘Ιουλίου πραγματοποιήθηκε η ΛΔ’ Γενική Συνέλευση της ‘Ομοσπονδίας Λειτουργών Μέσης ‘Εκπαίδευσης (Ο.Λ.Μ.Ε.), στην οποία έλαβαν μέρος αντιπρόσωποι εκπαιδευτικοί απ’ όλες τις περιφέρειες της χώρας. Ήταν η πρώτη συνέλευσή τους στις καινούργιες πολιτικές συνθήκες, που επέβαλαν οι έκλογες της 16)2)64, και, φυσικά, οι εργασίες της αποκτούσαν ιδιαίτερη σημασία και κρίσιμη βαρύτητα. Οι συζητήσεις τους δεν θα είχαν το χαρακτήρα ‘Ιερεμιάδας για την άθλιότητα, που μόνιμα τους είχε καταδικάσει η σκοταδιστική δεκαετία της δεξιάς· βρίσκονταν μπροστά σε νέα μέτρα για την παιδεία, μπροστά σε ένα συνταγμένο σχέδιο νόμου εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Βρίσκονταν, μ’ ένα λόγο, μπροστά σε μια καινούργια εκπαιδευτική πραγματικότητα για την οποία είχαν και οι ίδιοι αγωνισθεί.

‘Επάνω, λοιπόν, σ’ αυτά έπρεπε να στραφούν οι εργασίες της Συνέλευσης και να βγούν τελικά τα συμπεράσματά τους. Να κρίνουν και να εκτιμήσουν τα νέα μέτρα· να συζητήσουν το νομοσχέδιο για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και να υπογραμμίσουν τη θέση της Μέσης Παιδείας και του λειτουργού της σε συνάρτηση με το πνεύμα και τις απαιτήσεις της εποχής μας.

Στην πανηγυρική συνεδρίαση της ΛΔ’ Γενικής Συνέλευσης που έγινε στην αίθουσα του «Παρνασσού» μίλησε πρώτος ο πρόεδρος της ΟΛΜΕ κ. Γεωργόπουλος και κατόπιν ο υφυπουργός Παιδείας κ. Λουκής ‘Ακρίτας. Θα παρακολουθήσουμε με κάθε δυνατή συντομία τις θέσεις του προέδρου της ΟΛΜΕ, γιατί πάνω σ’ αυτές σχεδόν στηρίζονται και τα τελικά πορίσματα της Συνέλευσης.

‘Αφού, στην αρχή, υπογράμμισε ο κ. Γεωργόπουλος την κοινή πεποίθηση του κλάδου ότι η παιδεία αποτελεί «την έδραϊαν θέσιν της κοινωνικής και έθνικής ανέλιξεως» και συνεπώς «πρέπει να προηγήται εν τή ιεραρχήσει των κρατικών λειτουργιών», υπενθυμίζει τις διαπιστώσεις της ΟΛΜΕ από το 1958 σχετικά με τις αδυναμίες της Μ. Παιδείας, που οι κυριώτερες συνίστανται: «1) Είς την άτροφικότητα του επαγγελματικού σκέλους της εκπαίδευσως. 2) Είς την μονολιθικότητα του σκέλους της Γενικής Παιδείας (...). 3) Είς την καταθλιπτικήν ανεπάρκειαν του

διδασκτικού προσωπικού. 4) Είς την παντελή σχεδόν ανυπαρξίαν έξοπλισμού των σχολείων δια συγχρόνων έποπτικών μέσων και οργάνων διδασκαλίας. 5) Είς την καταπληκτικήν στενότητα και άκαταλληλότητα του διδακτηριακού χώρου και 6) είς την ήθικην και υλικήν έξουθένωσιν του λειτουργού της παιδείας, της ψυχής του όλου παιδευτικού μηχανισμού». Και υπενθυμίζει όλα αυτά, για να υποδηλώσει πώς ο κλάδος ζητάει επίμονα την έξάλειψή τους, όποτε θα πεισθεί ότι τα εκπαιδευτικά πράγματα παίρνουν το σωστό δρόμο τους.

Προχωρώντας χαιρετίζει τα πρώτα μέτρα της κυβέρνησης, όπως είναι: η δωρεάν παιδεία, η αύξηση των έτών υποχρεωτικής φοίτησης, η είσαγωγή του θεομού του ακαδημαϊκού απολυτηρίου, η ίδρυση υφυπουργείου, οι οικονομικές παροχές. Σημειώνει όμως «ότι παραμένει είσέτι άνικανοποίητον το βασικόν αίτημα της μισθολογικής αποκαταστάσεως του κλάδου και της βαθμολογικής του εξέλιξεως». Σε συνέχεια εγκρίνει την ίσοτιμία της δημοτικής και της καθαρεύουσας, την ανάπτυξη «του επαγγελματικού σκέλους της εκπαίδευσως» και τη διαίρεση του Γυμασίου σε δύο κύκλους.

‘Αναφερόμενος, κατόπιν, στους παράγοντες, με τους οποίους θα εξασφαλισθεί ύψηλης στάθμης και κατάλληλη παιδεία στο χώρο της Μ. ‘Εκπαίδευσης δηλ. τον εκπαιδευτικό λειτουργό, τη λειτουργία των σχολείων και την οργάνωση της εκπαίδευσως, απαιτεί για τον εκπαιδευτικό λειτουργό διακριτική έκ μέρους του κράτους μεταχείριση, λόγω της σπουδαιότητας του έργου που έπιτελεί για τη λειτουργία των σχολείων, εξασφάλιση διδακτηριακών χώρων, έξοπλισμό με έποπτικά μέσα και όργανα και έκδοση καλών διδακτικών βιβλίων. Για την οργάνωση της εκπαίδευσως, τέλος, τονίζει την ανάγκη προσαρμογής προς τις εκάστοτε κοινωνικές μεταβολές, για να καταλήξει στην υποχρέωση του κράτους να αναπτύξει την τεχνικήν εκπαίδευση, δίχως όμως να παραβιάζεται το πνεύμα της ανθρωπιστικής παιδείας.

‘Υστερα από την γενική εισήγηση του προέδρου και την άμιλία κατόπιν του κ. ‘Υφυπουργού της Παιδείας ακολούθησαν, τις άλλες ήμέρες, συζητήσεις μεταξύ των αντιπροσώπων, πάνω στο κυβερνητικό νομοσχέδιο, οι όποιες κατάληξαν στα πορί-

σηματα, πού τὰ κυριώτερα σημεία τους εἶναι τὰ ἐξῆς:

Α' Ἐκπαιδευτικά: α) Ἀναδιάρθρωση τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσης: Στὸ κεφάλαιο αὐτὸ ἡ ΛΔ' Γενικὴ Συνέλευσις τῆς ΟΛΜΕ δέχεται τοὺς δύο κύκλους τοῦ Γυμνασίου, ἀλλὰ ὁ πρῶτος (τὸ Γυμνάσιο) τριετὴς καὶ ὁ δεύτερος (Λύκειον) τετραετὴς, καὶ προτείνει τὶς ὀνομασίες ἀντίστοιχα: Γυμνάσιο α' βαθμίδας καὶ Γυμνάσιο β' βαθμίδας. 2) Θεωρεῖ ἀναγκαῖο τὸ Γυμνάσιο α' βαθμίδας νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ Γυμνάσιο β' βαθμίδας. 3) Δέχεται τὴν εἰσαγωγὴ μαθητῶν ἀπὸ τὸν α' κύκλο στὸν ἀνώτερο ὕστερα ἀπὸ ἐξετάσεις.

β) Πρόγραμμα: Στὸ κεφάλαιο αὐτὸ ἡ συνέλευσις ζητάει: 1) Τὴν προσαρμογὴ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος σύμφωνα μὲ τὴν ἀναδιάρθρωση τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως. 2) Τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος κατὰ τὸ τρέχον σχολικὸ ἔτος στὴν πρώτη τάξη μόνον τοῦ Γυμνασίου α' βαθμίδας. 3) Τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ νὰ διδάσκονται ἀπὸ τὴν α' τάξη τοῦ Γυμνασίου καὶ ἀπὸ τὸ πρωτότυπο καὶ ἀπὸ μεταφράσεις.

γ) Διδακτικὸ προσωπικόν: Στὸ κεφάλαιο αὐτὸ ἡ Συνέλευσις ζητάει: 1) αὐξηση τῶν ὀργανικῶν θέσεων κατὰ 1500 κάθε χρόνο. 2) Εἰσαγωγὴ χωρὶς ἐξετάσεις στὶς Καθηγητικὰς σχολὰς τῶν ἀριστούχων ἀποφοίτων τῶν Γυμνασίων γιὰ μιὰ διετίαν, μὲ ἐξασφάλισιν σ' αὐτοὺς ὑποτροφιών. 3) Ἐπιμόρφωσις τῶν νεοδιοριζομένων καθηγητῶν ὑποχρεωτικὴ ἐπὶ δύο διακεκομμένα ἐξάμηνα μέσα σὲ μιὰ τριετίαν ἀπὸ τὸ διορισμὸν τους. Ἡ ἐπιμόρφωσις αὕτη θὰ γίνεταί σὲ πρότυπα Γυμνάσια, πού ἐπιβάλλεταί νὰ ἰδρυθοῦν δυὸ σὲ κάθε περιφέρειαν.

Σὲ συνέχεια προτείνονται διάφορες ἐπὶ μέρους τροπολογίαι πᾶν ὡς ἐν ἀρχῇ ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου. Στεκόμαστε στὴν πρότασιν τῆς Συνέλευσεως σχετικὰ μὲ τὸ Παίδαγ. Ἰνστιτούτο: «Νὰ ἰδρυθῇ τμήμα μελέτης καὶ ἐρεῦνης ἐπιστημονικῆς καὶ παιδαγωγικῆς, ὅπερ ν' ἀποτελῆται ἀπὸ ἐκπαιδευτικούς ἐπιστήμονας Γενικῆς Παιδείας, τεχνικούς κλπ., οἵτινες θὰ ἔχουν εἰδικὰς σπουδὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν καὶ ὅλως διακεκριμένα προσόντα. Τὸ τμήμα τοῦτο(...) θὰ παρακολουθῇ τὰς διαφόρους τάσεις καὶ ἐξελίξεις εἰς τὰς λοιπὰς χώρας καὶ ὑπὸ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἑλληνικῶν δεδομένων καὶ δυνατοτήτων θὰ εἰσηγῆται μόνον εἰς τὰ ἀρμόδια συμβούλια τοῦ Π.Ι. τὴν βελτίωσιν, ἀναπροσαρμογὴν κλπ. τοῦ ὅλου ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, πρὸς τὸν σκοπὸν ν' ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς συγχρόνους ἀπαιτήσεις πνευματικὰς, οἰκονομικὰς, κοινωνικὰς καὶ καθόλου πολιτιστικὰς».

Β' Ἐπαγγελματικά. α) Οἰκονομικὲς διεκδικήσεις: 1) Αὐξηση τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τῶν λειτουργῶν Μ.Ε. κατὰ 30%. 2) Χορήγησις ἐπιδόματος 400 δρχ. στὰ Γυμνάσια α' βαθμίδας, ὅπου δὲν λειτουργοῦν Γυμνάσια β' βαθμίδας, σύμφωνα μὲ κυβερνητικὴ ἀπόφασις, πού ἀκόμη δὲν ἔχει ἐφαρμοσθῇ. 3) Χορήγησις ἐξόδων κίνησεως σὲ γραμματεῖς σχολικῶν ἐφοριῶν Γυμνασίων α' βαθμίδας. β) Βαθμολογικά: Διατήρησις καὶ βελτίωσις τῆς ἰδιαίτερης βαθμολογικῆς κλίμακας.

Γ' Ἀδιοριστίαι: Ἰκανοποίησις τοῦ αἰτήματος τῆς ἀδιοριστίας καὶ ἄρση ἀδικιών. Καὶ τέλος στὰ ὀργανωτικὰ προτείνεται ἡ διατήρησις καὶ ἀνάπτυξις φιλικῶν σχέσεων μὲ τὶς ἄλλες ἐκπαίδ. ὀργανώσεις ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

Φ.

Προβλήματα τῶν Ἑλλήνων χημικῶν

Στις 30 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, ὅπου ἔγινε ἀπολογισμὸς τῆς δράσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ συζητήσις ἐπὶ τῶν προβλημάτων πού ἀπασχολοῦν τὸν κλάδο. Δημοσιεύουμε κατωτέρω τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ὁμιλίας τοῦ συνεργάτη μας χημικοῦ — μηχανικοῦ κ. Ὁρέστη Ἀγγελίδου, πού παρουσιάζει γενικώτερον ἐνδιαφέρον.

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ πῶ λίγα λόγια γιὰ ὀρισμένα γενικὰ θέματα τοῦ κλάδου μας πού θὰ μᾶς ἐπιτρέψουν τὴν τακτοποίησιν τῶν ἐκκρεμῶν αἰτημάτων μας. Καὶ αἰτήματά μας βασικὰ εἶναι τρία:

1) Καλύτερη ἀξιοποίηση τοῦ ἐπιστή-

μονος χημικοῦ καὶ χημικοῦ - μηχανικοῦ ἀπὸ τὴν Πολιτείαν.

2) Καλύτερη ἀμοιβή, ἀνάλογη πρὸς τὴν προσφοράν του στὴν παραγωγικὴ διαδικασία καὶ

3) Καλύτερη ἐπιστημονικὴ κατάρτισις.

Για την επίτευξη των στόχων αυτών πρέπει να επιλεγεί μια τακτική δράσεως, ή πιο αποτελεσματική, εκείνη που θα μάς οδηγήσει στην επιτυχία του σκοπού από τον συντομώτερο δρόμο. Αυτά όλα πρέπει να αποφασισθούν από ένα συλλογικό μας όργανο. Τέτοιο σήμερα είναι η Ένωση Ελλήνων Χημικών και το Τμήμα Χημικών - Μηχανικών του Τεχνικού Επιμελητηρίου. Δυστυχώς η οργάνωσις των Ένώσεων αυτών δεν ανταποκρίνεται στις σημερινές ανάγκες. Καλές ήταν οι οργανώσεις αυτές για μια εποχή πριν τριάντα χρόνια, όπου οι χημικοί και μηχανικοί, σχεδόν ταυτισμένοι τότε οι δύο κλάδοι, είχαν μεγάλο κύκλο αρμοδιοτήτων. Σήμερα οι ειδικότητες διαρκώς και στενεύουν περισσότερο τον κύκλο ενδιαφέροντός τους, μεγάλωσε πολύ το βάθος, έτσι που μια συνθετική μελέτη σε ένα τομέα είναι επιτευκτική μόνο από τον συνδυασμό των προσπαθειών περισσότερων από ένα επιστήμονα.

Η υπάρχουσα κατάστασις του σημερινού επιστημονικού επομένως και χημικού δυναμικού, επιβάλλει την επιμελητηριακή οργάνωσις των φορέων του. Κάθε χημικός ή χημικός μηχανικός να ανήκει στην ομάδα της ειδικότητός του και επαγγελματικής απασχολήσεώς του, και οι διάφορες ομάδες να συνδέονται στο Γενικό Όργανο που είναι το Επιμελητήριο. Τον τρόπο αυτό της οργάνωσεως είχε προτείνει η επιτροπή μελέτης της οργάνωσεως των Χημικών και Χημικών Μηχανικών εις το Β' Πανελλήνιο Χημικό Συνέδριο της Θεσσαλονίκης από το 1952. Δυστυχώς δεν έγινε προς την κατεύθυνση αυτή τίποτα ως αποτέλεσμα γιατί βέβαια κρούσεις προς τους αρμοδίους έγιναν επανειλημμένως. Εκείνο όμως, που, όπως φαίνεται, δεν είναι δυνατόν να γίνει με Νόμο, μήπως είναι δυνατόν να γίνει σε μια Γενική Συνέλευση; Δηλ. μήπως επιτρέπεται το Καταστατικό της Ένώσεως μια κάποια απλή διαδικασία για την αλλαγή ωρισμένων άρθρων του, ώστε να μείνει το όνομα «Ένωσις Ελλήνων Χημικών», αλλά η έσωτερική διάρθρωση να είναι επιμελητηριακής μορφής. Αξίζει να μελετηθεί αυτή η δυνατότης και να αποφασισθούν όλες οι αναγκαίες μετατροπές για να αυξηθεί η αποτελεσματικότης της δράσεως του χημικού κόσμου.

Και αφού μιλούμε για τις ειδικότητες θα πω ωρισμένα για το θέμα του χημικού και χημικού μηχανικού, που πολλές φορές διαταράσσει τις καλές σχέσεις που πρέπει πάντα να υπάρχουν μεταξύ επιστημόνων. Νομίζω πως η ιδιότης του χημικού μηχανικού υπάρχει ως ένας κύκλος συγκεκριμένης απασχολήσεως. Αποτελεί δηλ. μια ειδικότητα, όπως είναι οι ειδικότητες του αναλυτικού χημικού, του βιολόγου χημικού κ.ο.κ.. Βεβαίως εις το παρελθόν οι χημικοί και χημικοί μηχανικοί

διοχέτευσαν την ζωτικότητά τους προς κάθε κατεύθυνση της χημείας, θεωρητικής και εφαρμοσμένης αναλόγως με την έφεση του καθενός και με την ζήτηση της αγοράς ή όποια δεν ήταν τόσο εκτεταμένη ώστε να έχει κανείς την δυνατότητα εκλογής. Βάσει αυτών των δεδομένων διεισμορφώθη μια κατάσταση, όπως την ξέρουμε όλοι και η οποία ανταπεκρίθη κάλλιστα στις ανάγκες της εποχής.

Σήμερα όμως δεν μπορούμε να πούμε ότι αυτή η κατάσταση είναι επιτρεπτή και για το μέλλον. Το μέλλον ζητά προχωρημένη εξειδίκευση και ούτε υπάρχει ο καιρός για τον επιστήμονα να πάρει από την Εκπαίδευση μόνο τις γενικές γνώσεις, την ειδικότητα να την πάρει από τη ζωή. Δεν πρέπει να επιτραπεί απώλεια χρόνου. Οι Γενικές γνώσεις πάντα είναι απαραίτητες και δεν θα πρέπει να σταματήσουν να τις δίνουν τα Ανώτατα Ιδρύματα, είναι απαραίτητο όμως να δοθούν στα ίδια Ιδρύματα και οι ειδικές γνώσεις εις βάθος, όποτε αναγκαστικά καταλήγουμε στον προσανατολισμό των Σχολών. Αυτό εξ άλλου γίνεται σήμερα σ' όλον τον κόσμο.

Είναι θέμα της Ένώσεώς μας να μελετήσει το ζήτημα εν έκτασει και να μεταφέρει τις απόψεις της στα Ανώτατα Ιδρύματα. Δεν είναι παραδεκτό στην εποχή του προγραμματισμού και της μελέτης των πάντων, να αγνοήσουν τα Ανώτατα Ιδρύματα ποιές είναι οι ανάγκες της Ελληνικής Οικονομίας, τί προσόντα θέλει να έχουν οι επιστήμονές της για να τη βοηθήσουν στη μεγαλύτερη απόδοση της παραγωγικής προσπάθειας.

Έτσι όταν εξετασθεί το ζήτημα υπάρχει η ειδικότης του επιστήμονος του απασχολουμένου με την χημική μηχανική, ή ειδικότης δηλ. του χημικού μηχανικού. Εκφράζω προσωπικές μου απόψεις και εύχαρίστως δέχομαι να μετάσχω εις επιτροπές διά την ψυχραιμη μελέτη του θέματος μέσα εις πλαίσια συναδελφικότητος.

Παράλληλα με το σαφή καθορισμό των ειδικοτήτων των κλάδων που ανήκουν στην ίδια στέγη είναι και το θέμα της ανόδοις της επιστημονικής στάθμης στον τομέα της Χημείας, Τεχνολογίας, της Χημείας και χημικής μηχανικής με μεταπτυχιακές σπουδές, με άμιλιες, διαλέξεις, επισκέψεις εργοστασίων, συμμετοχή σε συνέδρια, επιστημονικά ταξίδια στο εξωτερικό κ.ο.κ. Πρέπει ο κλάδος να δραστηριοποιηθεί και ο καθένας να φροντίζει να είναι παρών στις διάφορες εκδηλώσεις. Η άνοδος της επιστημονικής στάθμης θα βαδίσει παράλληλα προς την αποδοτικότητα του Χημικού Κόσμου στα προβλήματα αναπτύξεως της Οικονομίας του τόπου στον τομέα της Χημείας. Οι άμιλιες πρέπει να πυκνώσουν. Η δυνατότης

τακτικῶν συγκεντρώσεων συνδέουν τοὺς συναδέλφους. Στὴν Πάτρα ἐπιτύχαμε 22 ὁμιλίες σὲ δυὸ χρόνια, δηλ. μία ὁμιλία κατὰ μῆνα σὲ θέματα ἐπιστημονικά, τεχνικά, οἰκονομικά. Ὁμιληταὶ ἦταν ὅλοι συνάδελφοι τῶν Πατρῶν καὶ οἱ συγκεντρώσεις αὐτὲς εἶχαν πάντα μεγάλο ἀκροατήριον συναδέλφων τῆς περιοχῆς μας. Στὴν Ἀθήνα ἀσφαλῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθοῦν πολὺ καλύτερα ἀποτελέσματα. Ἀρκεῖ νὰ γίνῃ ἡ ἀρχή.

Οἱ συγκεντρώσεις αὐτὲς ἔχουν μεγάλη σημασία γιατί ἐνεργοποιοῦν τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως σιγὰ - σιγὰ. Μὲ τὴν πάροδο τοῦ καιροῦ ἡ στάθμη τοῦ ἐνδιαφέροντος θὰ ἀνεβαίνει καὶ ἡ ποιότης τοῦ ἀποτελέσματος θὰ καλυτερεύει.

Τέλος ἀναφερόμεθα στὶς οἰκονομικὲς διεκδικήσεις τῶν συναδέλφων. Ἐγινε κάποιον βῆμα μὲ τὴν χορήγηση εἰδικοῦ ἐπιδόματος. Τὸ θέμα ὅμως ποὺ πρέπει νὰ λυθεῖ, διότι εἶναι καὶ ζήτημα ἠθικόν. εἶναι ἡ ἐπέκταση τοῦ τεχνικοῦ ἐπιδόματος εἰς ὅλους τοὺς χημικοὺς ἀνεξαρτήτως προελεύσεως Σχολῆς.

Ἐφόσον ὅμως θεσπισθεῖ τὸ ἐνιαῖον μισθολόγιον θὰ συνιστοῦσα νὰ ὑποστηριχθεῖ νὰ ἰδρυθεῖ ὁ θεσμός ἐνὸς εἰδικοῦ μισθολογίου γιὰ ὅλους τοὺς ἐπιστήμονας, ἀνεξαρτήτως προελεύσεως. Προσωπικῶς πιστεύω πὺς ἡ διάκριση τῶν ὑπαλλήλων πρέπει νὰ βασίζεται εἰς τὰ προσόντα σπουδῶν ὅπου δὲν θὰ ὑπάρξει παράπονον ἀπὸ καμμίαν πλευρά.

Τὸ 4ο Πανελλήνιο Συνέδριο Χειρουργικῆς

Στὶς 24 τοῦ Σεπτεμβρίου ἔκλεισε τὶς ἐργασίες τοῦ 4ο Πανελλήνιο Συνέδριο Χειρουργικῆς. Οἱ χειρουργοὶ μας εἶχαν τὴν εὐκαιρίαν σ' αὐτὸ ν' ἀνταλλάξουν τὴν πείραν τους πάνω σὲ πολὺ ἐνδιαφέροντα θέματα. Οἱ αἰμορραγίες ἀπ' τὸ ἀνώτερον τμήμα τοῦ πεπτικοῦ συστήματος ἀπασχόλησαν τοὺς συνέδρους τὴν πρώτη μέρα. Ἦταν πραγματικὰ ἓνα καυτὸ γιὰ τοὺς χειρουργούς, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς παθολόγους, θέμα, ποῦχαν ἔτσι τὴν εὐκαιρίαν σὲ κοινὴ συνεδρίασιν κι' εὐρεία συζήτησι, ὕστερ' ἀπὸ τὶς ἀνακοινώσεις, νὰ καθορίσουν ρεαλιστικώτερη γραμμὴ γιὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετώπισιν τέτοιων ἀρρώστων. Ἐτσι ἔγινε δεκτὸ ἀπὸ τοὺς συνέδρους ν' ἀντιμετωπίζουν μαζὶ καὶ σὲ στενὴ ἐπαφή, χειρουργοὶ καὶ παθολόγοι, τέτοιες περιπτώσεις, ποὺ δυστυχῶς σ' ὅλο τὸν κόσμον ἔχουν μεγάλο ποσοστὸ θνησιμότητος.

Ἡ δεύτερη ἡμέρα καταναλώθηκε σ' ἓνα ἐπίσης ἐνδιαφέρον θέμα, τὴν ἐντερικὴν ἀπόφραξιν, ἣ ὅπως ὁ κόσμος ἀλλὰ καὶ οἱ γιατροὶ τὴ λένε, τὸν «εἰλεό».

Τὴν τρίτη ἡμέρα τοῦ συνεδρίου ἔγιναν πολλὲς ἀνακοινώσεις μ' ἐλεύθερο θέμα.

Ἡ τελευταία ἡμέρα, ἡ πιὸ ἐνδιαφέρουσα, ἦταν ἀφιερωμένη στὸ βαρὺ, ἐνδημικὸν πιά γιὰ τὴν χώρα μας, νόσημα, τὸ τροχαῖον ἀπύχημα. Οἱ ἀριθμοὶ ποὺ ἀκούστηκαν σ' αὐτὴ τὴ συνεδρία ἔδειξαν πὺς ἡ Ἑλλάδα, ὅπως καὶ σὲ τόσα ἄλλα σημεία, ποῦχουν σχέσιν μὲ τὸν πνευματικὸν ἀλλὰ καὶ τὸν μηχανικὸν πολιτισμό, κατέχει μιὰ θέσιν οὐραγοῦ, μόλις καταφέροντας νὰ ξεπεράσῃ τὶς χώρες τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας, μὲ «βραχεῖα κεφαλὴ».

Αὐτὴ ἡ λυπηρὴ διαπίστωσις, γνωστὴ στοὺς χειρουργούς, ἀλλὰ καὶ στοὺς ὑπεύθυνους τῆς τροχαίας, ἔγινε αἰτία νὰ ὑψω-

θῇ δυνατὴ φωνὴ ποὺ ἐλπίζουμε νὰ ξεπεράσῃ τοὺς μαρμαρίνους τοίχους τῶν αἰθουσῶν τοῦ HILTON καὶ ν' ἀκουσθῇ ἀπὸ τὰ βαρύνοντα —τουλάχιστον μέχρι σήμερα— αὐτιά τῶν ἀρμοδίων. Οἱ γιατροὶ ἀπὸ τὴ μεριά τους ἔκαναν, κάνουν καὶ θὰ κάνουν πάντοτε τὸ καθήκον τους, βελτιώνοντας κάθε ἡμέρα καὶ πιὸ πολὺ, τὴν ἐπίδοσίν τους καὶ τὴν ἀπόδοσιν στὴν ἀντιμετώπισιν τῶν τραυματιῶν. Μάλιστα σ' αὐτὸ τὸ τελευταῖον ἔχουν κιόλας λαμπρὰς ἐπιτυχίες στὸ ἐνεργητικόν τους, ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς χειμερίας νάρκης στὶς ἐγκεφαλικὲς περιπτώσεις ποὺ καμμιὰ φορὰ ξεπέρασε τὸ δίμηνον, μέχρι τὴν ἀναζωογόνησιν ἀπὸ τὸν κλινικὸν θάνατον, σ' ἀρκετὰς περιπτώσεις. Αὐτὸ ἄλλωστε ἀπέδειξαν οἱ εἰσηγήσεις, οἱ ἐπὶ μέρους ἀνακοινώσεις καὶ ἡ τόσο ἐποικοδομητικὴ συζήτησις ποὺ ἀκολούθησε στὸ τέλος. Ἐξαίρετα μελετημένοι καὶ κατατοπισμένοι πάνω στὸ θέμα ὑπεύθυνοι τῆς τροχαίας πῆραν μέρος στὴ συζήτησιν κι' ἔκαναν ἀξιόλογες προτάσεις, ποὺ ἡ ἐφαρμογὴ τους, πιστεύουμε, θὰ βελτιώσῃ σημαντικὰ τὴν πρόληψιν τῶν τέτοιων ἀτυχημάτων.

Δὲν φτάνουν ὅμως μόνο οἱ διαπιστώσεις κι' οἱ προτάσεις γιὰ τὸ τί καλύτερον ἀκόμα μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀπὸ πλευρὰ ἱατρικὴν, ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά καὶ τροχαία κίνησις ἀπὸ τὴν ἄλλη. Χρειάζεται ἡ παροχὴ τῶν εἰδικῶν μέσων μεταφορᾶς τῶν ἀρρώστων σ' ἐπαρκὴ ἀριθμό, ἡ ὀρθολογιστικὴ κατανομὴ σὲ περισσότερα σημεία τῆς πρωτεύουσας καὶ τῆς ὑπαίθρου τῶν Σπαθμῶν Πρώτων Βοηθειῶν, ἡ ἐπ' ἀνδρωσὶ τῶν ἐπαρχιακῶν νοσοκομείων μὲ χειρουργοὺς καὶ βοηθοὺς, σὲ ἱκανὸ ἀριθμὸν κι' ἐπίδοσιν, ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες καὶ μὲ εἰδικευμένο νοσηλευτικὸ προσωπικόν.

Τὰ σύγχρονα μηχανικὰ μέσα εἶναι ἀ-

παραίτητο νὰ ὑπάρχουν παντοῦ καὶ νὰ γίνῃ γνωστὴ ἡ ὑπαρξί τους καὶ ἡ ἀξία τους, σὰν ὀργάνων ἀμεσης ἀνάγκης, ἀκάμῃ στοὺς ἴδιους τοὺς χειρουργοὺς τῆς ἐπαρχίας) καὶ νὰ μὴν ἀποτελοῦν πρὸνόμιο μόνο δυὸ - τριῶν νοσοκομείων τῆς Ἀθήνας.

Τὸ πιὸ σοβαρὸ ὅμως ἀπ' ὅλα εἶναι νὰ διδαχθῇ ὁ λαὸς μας ἀπὸ τὸ δημοτικὸ σχολεῖο ἀκόμα, πῶς νὰ περπατᾷ στὸ δρόμο καὶ νὰ σέβεται τὸ δίπλανό του.

Μὲ τὰ παραπάνω γίνεται φανερὸ πῶς τὸ πρόβλημα εἶναι γενικὸ καὶ πρέπει ν' ἀντιμετωπισθῇ συλλογικὰ ἀπ' ὅλους μας,

γιατροὺς, πολίτες καὶ πρὸ παντὸς ἀπὸ τὸ κράτος.

Τὸ συνέδριο ἐσημείωσε ἐξαιρετικὴ μποροῦμε νὰ ποῦμε, ἐπιστημονικὴ ἐπιτυχία. Τὸ μειονέκτημά του ἦταν ἡ μικρὴ — ἡ σχεδὸν ἀνύπαρκτη — συμμετοχὴ τῶν χειρουργῶν τῆς ἐπαρχίας. Πολὺ λίγοι ἀπ' αὐτοὺς τὸ παρακολούθησαν κι' ἀκόμα λιγώτεροι ἀνακοίνωσαν ἐργασίες τους. Ἔτσι, παρ' ὅλο ποὺ τὸ ἐπίπεδο τοῦ συνεδρίου, ἀπὸ πλευρὰ ἐπιστημονικὴ ἦταν ὑψηλό, δὲν πέτυχε στὸ μεγάλο σκοπὸ, στὴ συμμετοχὴ τῆς ἔξω ἀπ' τὴν Ἀθήνα καὶ τὴν Θεσσαλονικὴ υπόλοιπης Ἑλλάδας.

Σ.

Τὸ IV Συνέδριο Χημικῶν Ἐμπειρογνωμόνων

Ἡ Ἑνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῆς προσπάθειας της διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν μεθόδων παραγωγῆς τῶν ἐλληνικῶν προϊόντων, τῆς προτυποποιήσεώς των, ὡς καὶ τῶν μεθόδων ἐλέγχου τῆς ποιότητος αὐτῶν, ἀνέλαβε τὴν ὁργάνωσιν τοῦ IV Διεθνoῦς Συνεδρίου Χημικῶν Ἐμπειρογνωμόνων ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὴν Α.Ι.Δ.Ε.Σ., τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ χρονικὸν διάστημα 7 — 12 Σεπτεμβρίου 1964.

Ἡ Α.Ι.Δ.Ε.Σ. εἶναι διεθνὴς ὁργάνωσις μὲ 25 κράτη - μέλη καὶ ἔχει ἔδρα τὸ Παρίσι.

Τὰ προηγούμενα συνέδριά της ἔγιναν εἰς τὸ Παρίσι, Μασσαλίαν, Στρασβούργον, αὐτὸ δὲ εἶναι τὸ πρῶτον ἐκτὸς Γαλλίας.

Οἱ σκοποὶ τῆς διεθνoῦς ταύτης Ἑταιρίας συνοψίζονται εἰς τὰ ἑξῆς:

α) Μελέτη τῆς προτυποποιήσεως καὶ τῶν προβλημάτων τῶν ἀπορρεόντων ἐξ αὐτῆς.

β) Ἐπεξεργασία καὶ κωδικοποιήσις ἀναλυτικῶν μεθόδων χρησιμοποιουμένων κατὰ τὴν χημικὴν πραγματογνωμοσύνην.

γ) Κωδικοποιήσις τῶν κανόνων τῆς δικαστικῆς πραγματογνωμοσύνης εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν νοθείαν καὶ τοξικολογίαν.

δ) Διερεύνησις τρόπων ἐναρμονίσεως τῶν κανόνων τῆς δικαστικῆς πραγματογνωμοσύνης εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν νοθείαν καὶ τὴν τοξικολογίαν.

ε) Καταγραφή τῆς νομοθεσίας εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν νοθείαν καὶ τὴν τοξικολογίαν.

Διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ὠλοκληρωμένου σκοποῦ πραγματογνωμοσύνης δέχεται ὡς μέλη της χημικοὺς, τοξικολόγους, δικαστικοὺς καὶ νομικοὺς οἱ ὁποῖοι θέτουν τὰ νομικὰ πλαίσια τῶν χημικῶν δεδομένων.

Τὸ Συνέδριον ἔλαβε χώραν εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Νοσοκομείου «Ἀλεξάνδρα»,

ὅπου οἱ σύεδροι ἐκπρόσωποι 10 χωρῶν ἀνέπτυξαν 39 θέματα καὶ ὁμιλίας.

Ἐξ αὐτῶν οἱ 6 ἦσαν ἐλληνικαί, ἀνεπτύχθησαν δὲ ὑπὸ τῶν ἀντιστοίχων συναδέλφων, ὑπαγόμεναι εἰς τὰς ἑξῆς κατηγορίας θεμάτων:

(2) ΕΛΑΙΑ: Καθηγητὴς κ. Συνοδινὸς — Κωτάκης — Κοκκοτῆ — Κωτάκη.

(1) ΟΙΝΟΙ: Κουράκου — Δημοσάκη.

(1) ΑΡΤΟΣ: Κουράκου — Δημοσάκη — Κανδήλης.

(2) ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ: Καθηγητὴς Παρισάκης — Ἰσόπουλος — Κοντογιαννάκος.

Εἰς τὸ Συνέδριον ἔλαβον μέρος ἐπιστήμονες διεθνoῦς κύρους ὅπως:

1) DUVAIL, γεν. τεχ. δ)ντῆς AFNOR Ὀργανισμοῦ τυποποιήσεως Γαλλίας.

2) HALDEN, καθηγητὴς (Αὐστρία).

3) JANS, πρόεδρος Α.Ι.Δ.Ε.Σ. (Γαλλία).

4) MOCINGER, καθηγητὴς (Γαλλία).

5) MAES, καθηγητὴς (Βέλγιον).

6) TRUFFERT, τοξικολόγος (Γαλλία).

7) KIEFE, καθηγητὴς νομικὸς (Γαλλία).

8) WOLFF, καθηγητὴς (Γαλλία).

Ἐκ τοῦ Συνεδρίου ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρουσαι διὰ τὴν ἐλληνικὴν πλευρὰν ὑπῆρξαν αἱ ὁμιλίαι τῶν:

1) DUVAIL: Προτυποποιήσις.

» Προτυποποιήσις καὶ διατροφή.

2) JANS: Πραγματογνωμοσύνη.

3) WOLFF: Ἀναλύσεις καὶ προτυποποιήσις εἰς τὰς βιομηχανίας λιπαρῶν ὀξέων.

4) KIEFE: Ἀπόψεις ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὑφισταμένης νομολογίας εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν καταπολέμησιν τῆς νοθείας.

Μὲ αὐτὰς οἱ Ἕλληνες χημικοὶ ἐγνώρισαν τὰς νεωτέρας ἀπόψεις τῶν διεθνῶν προσωπικοτήτων ἐπὶ τῆς ἀντιμετωπίσεως

τόσον τῆς προτυποποιήσεως ὅσον καὶ τῆς πραγματογνωμοσύνης.

Καὶ τὰ δύο αὐτὰ θέματα ἐνδιαφέρουν πάρα πολὺ τὴν χώραν μας διότι μόνον μὲ τὴν εὐθυγράμμισιν τῶν ἐλληνικῶν δεδομένων εἰς τὰ ἐπίπεδα τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν θὰ δυνηθοῦν τὰ ἐλληνικὰ προϊόντα νὰ ανταποκριθοῦν εἰς τὸ διεθνὲς ἐμπόριον.

Τὸ Συνέδριον ἐπέτυχεν ἀπολύτως τοῦ σκοποῦ του, διότι καὶ οἱ ξένοι χημικοὶ ἐγνώρισαν καὶ ἐξετίμησαν τοὺς Ἑλληνας συναδέλφους των καὶ οἱ Ἕλληνες χημικοὶ ἡσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην τῆς ταχυτέρας προσαρμογῆς τῆς ἐλληνικῆς πραγματικότητος εἰς τὰ σημερινὰ ἐπιστημονικὰ δεδομένα.

Ἐπειδὴ τὸ Συνέδριον παρηκολούθησαν, τόσον συνάδελφοι ἐξ ἀνωτάτων ἐκπαιδευ-

τικῶν ἰδρυμάτων, κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, Ὑπουργείου Ἐμπορίου, Ὑπουργείου Βιομηχανίας κλπ., ὅσον καὶ ἐκ τῆς ἐλληνικῆς βιομηχανίας, θὰ εἶναι εὐκόλον μὲ τὴν συνεργασίαν ὅλων αὐτῶν νὰ ἐπιταχυνθῇ ὁ ρυθμὸς τῆς βελτιώσεως τῶν δεδομένων τῆς ἐλληνικῆς πραγματικότητος.

Θὰ ἦτο παράλειψις, καταλήγοντες ἂν δὲν ἀνεφέραμεν, ὅτι ὁ συνάδελφος, Ὑφυπουργὸς κ. Ν. Κουντούρης, πεισθεὶς διὰ τὴν ὠφελιμότητα τοῦ Συνεδρίου, μᾶς ἐβοήθησεν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ὁργανώσεως τοῦ Συνεδρίου, μέχρι τῆς τελευταίας, ἀποχαιρέτισας τοὺς ξένους καὶ Ἕλληνας συνέδρους.

Ν. ΚΑΡΝΗΣ, Χημικός

Τὸ IV Παιδιατρικὸ Συνέδριον Μέσης Ἀνατολῆς καὶ Μεσογείου

Μεταξὺ 27 καὶ 30 Σεπτεμβρίου συνήλθε στὴν Ἀθήνα τὸ 4ο Παιδιατρικὸ Συνέδριον Μέσης Ἀνατολῆς καὶ Μεσογείου. Ἐπειδὴ τὸ περιοδικό μας βισκόταν ἤδη

στὸ τυπογραφεῖο, ἐπιφυλασσόμεθα νὰ σχολιάσουμε τὸ Συνέδριον στὸ ἐπόμενο τεῦχος μας.

Τὸ Περιοδικό μας ἀντιπροσωπεύεται γιὰ ὁλόκληρῃ τὴ Μακεδονία ἀπὸ τὸ βιβλιοπωλεῖο «Λέσχη τοῦ Βιβλίου! - Ἐκδόσεις Θεμέλιο» Ἀριστοτέλους 28 - Θεσσαλονίκη, ὅπου μποροῦν νὰ ἀπευθύνονται οἱ ἀναγνώστες καὶ φίλοι τοῦ περιοδικοῦ γιὰ τὴν καταβολὴ τῆς συνδρομῆς καὶ τὴν προμήθεια τῶν τευχῶν.